

Afgang til at komme tilstede. Der staar, at der i en vis Tid, som man har ment at kunne sætte til senest 3 Dage før Henrettelsesdagen, burde aabnes Afgang for Pressens Repræsentanter. Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at da f. Ex. den sidste Henrettelse fandt Sted, vidste man slet ikke 3 Dage iforveien, at den skulde foregaa, og det vilde være meget hensynsløst overfor Forbryderen, om man meget længe iforveien vilde bekjendtgjøre, naar hans Henrettelse skal finde Sted, og det maatte man gjøre, naar Forslaget skulde følges. Man vil da give Pressens Repræsentanter fortrinnsvis Ret til at erholde Afgangstort; men for det Første kan man ikke være sikker paa, at denne Ret vil blive fyldestgjort, og det er jo dog kun igjennem Bladene, at man overhovedet faar Noget at vide om den Art Ting. Vi faae det ved den sidste Henrettelse; en officiel Beretning om, hvad der skete, som ikke til at foreligge, og jeg tror heller ikke, at der endnu foreligger nogen officiel Beretning om, hvad Justitsministeren har villet foretage overfor de stedfundne Optrin og overfor Myndighedens Optraeden ved den Leilighed. Det er kun gjennem Bladene, at man kan faae Noget at vide, og det er altsaa ikke urimeligt, at man bedre, end det her er Tilfældet, vil sikke Pressens Afgang. — Vindringsforslaget Nr. 3 har en Affattelse, som jeg tror er meget sjelden her i Thinget. Jeg tror ikke, at man nogensinde har haft et Vindringsforslag her, der lyder saaledes: „Lovforslagets 2det Stykkes 2det og 3die Punktum udskydes og overføres i en særlig Lov“, og saa kommer der et i Lusten frit svævende Lovforslag, som hverken er anmeldt eller indbragt, men som man nu hører fra den hoitærede Formands og den ærede Ordførers Side agtes anmeldt og indbragt bagefter. Det endrer mig noget, at den ærede Ordfører, der ellers var saa skarpsindig overfor Mindretallets Betænkning og anvendte saa megen juridisk Flid paa at undersøge den, ikke har været mere betænksom overfor sin egen Betænkning og været opmærksom paa noget saa Mærkeligt, som at man paa den Maade putter et Lovforslag ind i et andet. Det er Noget, som ialtsald ikke tidligere har fundet Sted. Der siges, at dette Lovforslag nu skal komme samtidig ud med det andet Lovforslag; men derfor er der aldeles

ingen Sikkerhed. Jeg hører, at den ærede Ordfører nu siger, at man ved 3die Behandling kunde indsætte en § 3 i Lovforslaget, som skulde bestemme, at det ikke kunde træde i Kraft før samtidig med det andet Lovforslag; men vi kunne jo aldeles ikke vide, hvorledes den anden Lov vil komme til at lyde, hvilke Forandringer f. Ex. det andet Thing ønsker at gjøre i det paagjældende Lovforslag. Det er dog vel ikke saaledes, at man, naar man har vedtaget Vindringsforslaget under Nr. 3, saa har bundet sig til den Affattelse af Lovforslaget, som findes i Betænkningen. I og for sig kunde man tro det, tro, at der ved Afstemningen herover allerede var afstemt over det endnu ikke indbragte Lovforslag. Det kan imidlertid neppe være saaledes, saaledes lig maa dette Lovforslag gaa sin egen Gang, gaa over til det andet Thing og der naturligvis kunne modtage alle mulige Vindringer, ja, kunde altsaa endog, hvis der ikke blev vedtaget en saadan ny Paragraf i det foreliggende Lovforslag, blive liggende der, og saa vilde man slet ikke have opnaaet Andet end at have indført i Straffelovens § 10, at man skulde have indskrænket Offentlighed uden nogenformelt Sikkerhed for, hvorledes den finder Sted. Det forekommer mig ikke, at der kan være Nogetsomhelst til Ginder for, at det høie Thing stemmer for Mindretallets Vindringsforslag. Derved vil der ikke være slet Andet, end at vi under de nuværende Forhold have givet det Udtryk, som Alle, efter hvad ogsaa den ærede Ordfører indrømmede, ere enige om. Dette Noget, som Alle ønske, som der er en Opinion for her i Landet, er, at vi i dette Dieblik gaa over til Faldøge. Derimod har der ikke vist sig nogen Opinion for den øvrige Del af Lovforslaget, som gaar ud paa at indskrænke Offentligheden og gjøre den i mer eller mindre Grad til Hemmelighed, man kalde det nu, hvad man vil. Hvis man derimod stemmer for Mindretallets Forslag, vil man nu have gjort Alt, hvad man kan gjøre; man vil have indført en gavnlig Forbedring i Straffeloven og kan da opsætte til andre Tider at faae afgjort, om man skal gaa til en indskrænket Offentlighed. Man maa desuden sikke sig, at man bliver særdig i denne Samling, hvilket ellers kan være overordentlig tvivlsomt. Der er ingen Tvivl om, at Mindretallets Vindringsforslag kan gaa gennem, men derimod er det